

Съ такива постоянни чакания и не цѣлестобразни распорѣждания отъ отрана на Щаба на опълчението, Генералъ Столѣтовъ не съвсѣмъ добръ бѣ расположилъ къмъ себѣ си не само офицеритѣ, но и долнитѣ чинове. Неговитѣ распорѣждания и дѣйствия се критикуваха открито. При това офицеритѣ му прикачваха всевъзможни, не съвсѣмъ прилични епитети, найраспространения отъ които бѣше „Маймунъ Паша“. Кръстника на това прозвище бѣше вѣроятно, сѣщия, който бѣше измислилъ и ония: „Штрафованни и Безпорочно - служащие“ — Подполковникъ Калитинъ, тѣй като любимцитѣ му, въ негово присѣствие, наричаха генерала съ покръстеното му име, и той не само не имъ правяше бѣлѣжка, но и самъ го наричаше така. Нѣкои отъ по висшитѣ офицери се отзоваваха за Генералъ Столѣтова, че билъ кроткъ и добродушенъ, но че у него липсвали онѣзи начала, които сж необходими за всѣкой офицеръ, а особено за генералъ, а именно: строгость и аккуратность, распорѣдителность, и, въобще характеръ.

— Съ такива распорѣждания далеко не се отива и ще останемъ безъ хора, казваха едни.

— Напротивъ, Генерала обладава необходимитѣ доблѣсти, но нему му бърка по нѣкога виното и ракията, се обаждаше нѣкой защитникъ съ мечешка услуга.

До колко бѣха справедливи горнитѣ отзиви, азъ не мога да се произнеса, а ги отбѣлѣзвамъ просто, като отзиви на нѣкои отъ подчиненитѣ за своя началникъ. Справедливостта го изисква, обаче, да кажа, че тѣзи отзиви се прѣскаха отъ офицеритѣ отъ 3-а дружина, които си позволяваха, по нѣкой пѣтъ въ лицето на Генерала да критикуватъ дѣйствиата му.

Ето единъ отъ многото случаи:

На 8-й Юний опълчението бѣ пристигнало въ с. П., гдѣто се расположи на бивуакъ, който, впрочемъ никакъ не отговаряше на изискуемитѣ се условия, толкова повече, че не далеко имаше по добро и сухо мѣсто.